

Man kan vel i saa Henseende ogsaa pege paa, hvad der gennem denne Forhandling er opnaaet til Gunst for Tjenestemændene.

Efter at der nu i store Træk er gjort Rede for, hvad Tjenestemændene skal miste i deres Indtægt, kunde der maaske ogsaa være Anledning til at pege paa, hvad der ved denne Forhandling er opnaaet til Fordel for Tjenestemændene. Jeg har allerede nævnt, at de i visse Tilfælde kan faa tilbagebetalt det Bidrag, de har ydet til deres Pension, nemlig naar de bliver afskediget uden Pension. Det er efter de nu indførte Bestemmelser saaledes, at disse Bidrag tæller tilbage helt til den Tid, da de begyndte at indbetale Bidrag, men efter Lovforslaget var det kun de Bidrag, der var erlagt efter 1. Oktober 1919.

Et Forhold, der er af ganske overordentlig stor Betydning, er, at Pensionsalderen atter er ført tilbage til at begynde med det 30te Aar, medens den efter Regeringens Forslag først skulde indtræde ved det 35te Aar. Der er altsaa opnaaet den væsentlige Fordel, at man her vender tilbage til det, der gælder i Øjeblikket.

Endvidere er det saaledes, at de Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, og som hidtil kun har haft det halve Stedstillæg og ogsaa efter Regeringens Forslag kun skulde have halvt Stedstillæg, efter det foreliggende Forslag opnaar $\frac{2}{3}$ Stedstillæg.

For de særlige Ydelsers Vedkommende er en hel Række af de foreslaaede Indskrænkninger taget tilbage. Saaledes er Bestemmelsen om, at de 3 første Timer af en Rejse ikke skulde medtages ved Beregningen af Time- og Dagpenge, taget tilbage. Nedsættelsen i Størrelsen af Dagpenge efter et Forløb af 14 Dage er ligeledes taget tilbage. Der genindføres desuden Godtgørelse for Rangement.

Kontoristklassen genindføres, noget, som navnlig de yngre lægger overordentlig megen Vægt paa. Efter Regeringsforslaget var det Meningen at ophæve denne Klasse og benytte honorarlønnede Medhjælpere; disse unge Mennesker skulde altsaa ikke mere være Tjenestemænd. Nu genindføres Kontoristklassen under samtlige Styrelsesgrene og med Bevarelse af de hidtil gældende Regler.

Man vil ogsaa muligvis have lagt Mærke til, at der i Regeringens Forslag stod en Bestemmelse, der lød: „senest i Rigsdagssamlingen 1929—30 forelægger Finansministeren Forslag til Lov om Revision af nærværende Lov.“ Dette „senest“ er slettet, og i Stedet er skrevet „i Rigsdagssamlingen 1929—30 forelægger Finansministeren“. Man

har i Lønningsudvalget under et Samraad med Finansministeren ønsket at faa noget mere Klarhed over, hvad der skulde ligge i, at Ordet „senest“ var slettet. Paa den givne Anledning har Ministeren meddelt os, at han til Tjenestemændene havde udtalt, at det ikke var Ministerens Hensigt at forelægge Forslag til Ændring i det nu foreliggende, medmindre der indtraadte katastrofale Forhold. Men Ministeren havde udtrykkelig overfor Tjenestemændene pointeret, at der ikke var Tale om nogen Overenskomst, idet Ministeren havde understreget det af Regeringen hævdede Standpunkt, at der ikke kunde sluttet Overenskomst om Lønninger til Tjenestemænd med Regeringen, idet det alene var Rigsdagen, der var bestemmende her, og en Regering kunde ikke binde Rigsdagen og heller ikke kommende Regeringer. Man vil altsaa af disse Udtalelser læse, at det Tilsagn, Ministeren har givet, er dette, at Ministeren ikke har til Hensigt at ændre noget i det bestaaende, medmindre der indtræder katastrofale Forhold, men at Ministeren naturligvis maa forbeholde sig, at han ikke kan binde Rigsdagen eller sin Efterfølger indenfor en kommende Regering.

Som alt nu foreligger, maa jeg for mit Vedkommende anse det for rigtigt, at Forhandlingen med Regeringen blev genoptaget. Ved Lovforslagets første Behandling advarede jeg Tjenestemændene mod at opretholde den Modstand, de den Gang ydede, og jeg advarede dem ogsaa imod at forholde sig passive. Jeg var nogenlunde sikker paa og er det fremdeles, at de i Virkeligheden ikke tjente deres egne Interesser ved et saadant Forhold. Derfor udtalte jeg ogsaa den Gang i al Beskedenhed som et Raad og udtrykte som mit Haab, at der virkelig maatte komme en Forhandling i Gang. Jeg antager ogsaa, at Raadet er optaget i den Mening, i hvilken det blev givet, i alt Fald af de Kredse, hvorfra Forhandlingen er indledet. Og Forhandlingerne har efter min Mening ført til et saadant Resultat, at hvis man tager i Betragtning, at Pristallet, saaledes som vi alle venter det, til August vil gaa noget ned, og Følgen deraf vil blive en Nedgang af Dyrtidstillæget til Oktober og muligvis ogsaa en Nedgang i Konjunkturtillæget allerede til Oktober, og hvis Forholdet bliver det, som vi sikkert alle ønsker, at Prisfaldet maa fortsættes med deraf følgende yderligere Nedgang i Dyrtidstillæget, er i Virkeligheden det, som visse Tjenestemandorganisationer er gaaet ind paa, en Foruddiskontering af den Besparelse, der vil indtræde ad ganske normal Vej, følgende